

AZ ORSZÁGÚTI FUTÓ AZ LASSÚJÁRMŰ ?

A sztori , amit most leírok majd húsz éve történt . A volt , elvált feleségem hosszadalmasabb kórházi gyógyulása miatt , (hogy a kisebbik fiamnak ne kelljen pont a nyolcadik osztály idejére új iskolát keresni) Érdre költöztem le a lakásukba egy évre és ott is készültem az új versenyekre . Mivel ez a város határához nem messze volt , automatikusan adódott , hogy nem bent a település poros utcáin , hanem kint az országúton róttam a kilométereket késő este , munka után . Elég nagy gépjármű forgalom volt mindig az adott útszakaszon , ezért nagyon ügyeltem a láthatóság elvére - gondosan válogattam ki a futócucaimat , hogy legyen rajtuk fényvisszaverő betétrész bőven . Ezen kívül még kerékpáros villogókkal is felszerelkeztem :

A bal karomon előrenézve egy fehér fénnel , hátranézve pedig egy piros fénnel villogó herkentyűt helyeztem el . Foszforeszkáló széles gumiszalagokat húztam a fejemre körbe , a bokáimra , a csuklóimra és mindig rajtam volt az elengedhetetlen „ kukásmellény „ is ! Az egyik szomszédom azt mondta : „ Úgy nézek ki , mint a karácsonyfa Szentestén ! „

Azon a bizonyos februári hideg estén sem volt ez másképpen , beöltözés , „ kivilágítás „ és irány a sötét flaszter . Az úttest szélére húzódva , menetiránnyal azonos oldalon futottam mindig , hogy veszély esetén a menedéket nyújtó árok ölelő mélyére érkezhessenek , ha valamelyik örült elalvó „ pedáltaposó „ még az utolsó pillanatban úgy dönt :

Azt a „ részeg biciklist „ jobbról is ki tudom kerülni !
Sohasem használtam fülbezeneketyeréket , mert szerettem hallani , hogy mikor közelít meg egy autós , akinek mindig intettem :
„ Megelőzhetsz bátran , tudom - hallom , hogy jössz ! „

Szóval már javában gyöngyözött a homlokom , mikor hallottam egy „ verdát „ és intettem :
„ O. K. , mehetsz ! „

Nem előzött meg , csak döcögött mögöttem folyamatosan . Megint hátraintettem , na erre felpörgetett , megelőzött , megbögte a szirénáját és a villogóit felvágva leblokkolt előttem egy rendőrijárgány !

Kiszállt belőle egy fiatal főtörzs és leintett , hogy álljak meg .

Körülnéztem , de rajtam kívül akkor még egy kóbor kutya sem ödöngött arrafelé , ezért „ kizárásos alapon „ megálltam fűjtatva . Komoly arccal szemrevételezett rendünk bátor őre és beindított egy kérdéscunamit :

Mit csinálók itt az országúton este ?

Viccesre próbáltam venni a figurát és mondtam neki :

Napozok !

Valami azt sejtette velem , hogy nem ezt a választ várta , mert szemet villantva rám mordult :

Na ne viccelődjünk kérem !

Nem volt mit tennem , bevallottam neki , hogy futóedzést tartok . Kérdezi erre :

Miért pont itt az országúton és miért este ?

Még mindig humorral próbálkoztam nála :

Mert itt és ilyenkor fog ám a Nap igazán !

Kár volt , mert előkapta a jegyzetömbjét és elkezdte kérdezni sorban a személyes adataimat . Törvényisztelő állampolgár révén szépen mindet fejből be is diktáltam . Innen indult a galiba igazán :

Miért nincsenek nálam a személyes azonosító okmányaim ?

Válaszom logikusan rövid volt :

Hová tegyem azokat ?

Persze nem hatotta meg ez az egyszerű - de lényegre törő visszakérdezés , hanem átlendült „ támadóba „ :

Miért menetiránynak futok és nem szemben azzal ?

Kapásból soroltam az okait :

Nem vakít telibe a direkt felkapcsolt és úgy hagyott fényszóró . A kocsiknak a hátszelét kapom és nem pedig a szembeszelet , amitől percekig csak egy helyben toporognék , ha egy bazi nagy kamion bő 100 fölötti tempóval elrepesztene velem szemben .

A „ csakazértisbele húzókatócsába „ felfröccsenő vízfüggönyöket már ne is említsem ! Így is többször előfordult már más helyen , hogy főleg a nyári futásokon leöntöttek vízzel , csattant a hátamon rohadt paradicsom , vagy zacskós tej maradék . Na ezeket szemből kapva már nehezebben viselném „ úriemberként „ !

Fel nem fogva az okok lényegét , rendőröm a KRESZ-ből kezdett kioktatni :

Gyalogos közlekedés közúti forgalomnál a menetiránnyal szemben kötelező !

Rögtön tromfoltam :

Én futok és nem gyalogolok !

Persze rögtön rávágta pökhendien :

Egykutya mind !

Mivel közben már alaposan kezdett rám hűlni az átizzadt futóruha , gondoltam vessünk véget gyorsan ennek a nevetséges „ se füle – se farka „ diskurzusnak , mert még a végén itt az út szélén „ tüdőgyuszit „ kapok egy lökött zsarú miatt , kivágtam hamar az adut :

Én négy perc alatti ezreket futok , ugye az 15 km / órák sebesség körüli , ami megfelel a lassú jármű kategóriájának , így közlekedhetek ilyen sebességgel bizonyos útszakaszokon és a menetiránynak megfelelő oldalon is , sőt még megkülönböztető jelzőfényeket is használok ! Azt hittem ezzel vége , mehetek futni tovább ! Óriásit tévedtem , mert erre felragyogott szervünk eddig mogorva képe és közölte :

Akkor most megbírságot , mert rendszámtábla nélkül veszek részt a közúti közlekedésben !

Nálam itt szakadt el a cérna , elöntötte az agyamat a „ gépszír „ és dühösen visszakérdeztem :

Hová akasszam , talán a „ micsodámra „ ?

Na erre kiszakadt a rendőrből a hahota , a járőrtársa is vihogva - a könnyeit törölgetve szállt ki a kocsiból . Ekkor esett csak le nekem , hogy jól megszívott két unatkozó „ fakabát „ .

Mérgesen hátrafordultam és szó nélkül otthagya őket dühödt tempóban hazafutottam , nem érdekelt , hogy a magamnak kiírt edzésadagnak csak kb. a felét teljesítettem .

Az elkövetkező napokban azért új útvonalat próbáltam ki , nem szerettem volna találkozni velük még egyszer !

Még az év nyarán a fiamat Tatára vették fel középiskolába , így oda költöztem le vele . Ott , az Öreg és a Cseke-tó körüli csodálatos „ lökött rendőrmentes „ környezetben futhattam már minden nap !

Egy éve nyugdíjba mentem és most már itt , Tiszafüreden élek .

Még most is valahányszor meglátok egy cammogó rendőrautót , rögtön eszembe jut az az érdisztori , de most már én is csak mosolygok rajta , miközben vizuálisan elképzelem magamat , ahogy futok és ott fityeg a rendszámtábla a „ himbilimbimen „ !